

Damian Kazimierski

**Czy Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej jest pracownikiem?
Analiza zawodowego statusu głowy państwa
w świetle art. 22 Kodeksu pracy**

Abstrakt

Prezydent RP zajmuje wyjątkową pozycję w polskim porządku konstytucyjnym, będąc nazywany najważniejszą osobą w państwie. W związku z byciem głową państwa wykonuje swoje zadania w ramach pewnego rodzaju zatrudnienia, którego ocena w świetle prawa pracy jest zadaniem niniejszej publikacji. Jako najważniejsze kryterium uznano spełnienie cech stosunku pracy wyrażonych w art. 22 Kodeksu pracy, a ocena ich aktualności w kontekście typu zatrudnienia prezydenta jest przedmiotem kolejnych części artykułu. O ile część przesłanek *prima facie* wydaje się spełniona (otrzymywanie wynagrodzenia, wykonywanie pracy), o tyle pozostałe mogą sprawić problem badaczowi. Niewątpliwie największym z nich jest określenie podporządkowania prezydenta w ramach jego ewentualnego stosunku pracy. Rozważania dotyczące pozycji ustrojowej i jej wpływu na osobisty status piastuna organu, porównania pozycji prezydenta do pozycji członków organów spółek prawa handlowego, jak również analizy wybranych przypadków pracowniczego charakteru statusu prezydenta w innych państwach prowadzą do konkluzji, że nie jest niemożliwe uznanie prezydenta za pracownika. Odwołując się do orzecznictwa dotyczącego prezesów spółek, a także osób zarządzających jednostkami organizacyjnymi w ramach państwa, publikacja stawia tezę o tym, że pracodawcą prezydenta byłby jego aparat pomocniczy w postaci Kancelarii Prezydenta RP.

Słowa kluczowe: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej – stosunek pracy – zatrudnienie ustrojowoprawne – głowa państwa